

Szakmai irányelv élő állat egyedi állatorvosi vizsgálatáról
A szakmai irányelvek szabályzat része

A küldöttközgyűlés 2004. dec. 15-én elfogadta

Módosítva 2012. február 29.-én **(kékkel jelzett** részek)

a módosításokkal hatályos 2012. március 1.-től

1. Az állatorvosnak a bemutatott állatot meg kell vizsgálnia a rendelési idő, a munkaidő, illetve az ügyeleti rend vonatkozó szabályait is figyelembe véve (élő állat egyedi állatorvosi vizsgálata, továbbiakban vizsgálat), amennyiben az ügyfél ezt tőle kéri, ill. amennyiben az állattal kapcsolatban bármilyen állatorvosi beavatkozásra sor kerül, vagy eredetileg ilyen szándék fenn állt.
2. Amennyiben az állat tartási helyén történő vizsgálatnál az ügyfél nem biztosítja a balesetveszély lehetséges és szükséges mértékű csökkentését, illetve amennyiben akár a tartási helyen, akár az állategészségügyi intézményben történő vizsgálatnál nem működik megfelelően együtt az állatorvossal a balesetek elkerülése érdekében, az állatorvos az etikai szabályzat előírásainak megfelelően tagadhatja meg az ellátást.
3. A vizsgálat elsődleges célja az állat egészségügyi állapotának, ebből adódóan a környezetére esetleg jelentett veszély illetve kockázat megítélése.
4. A vizsgálatot megelőzően az állatorvosnak lehetőség szerint kötelessége az állatot azonosítani, és a kórelőzményt tisztázni.
5. A kórelőzményi adatokat, amennyiben azok betegség gyanúját keltik, összefoglalóan vagy részletesen fel kell jegyeznie a munkanaplójában.
6. A vizsgálat mélységét az állatorvos a rendelkezésre álló adatok, valamint a technikai és egyéb lehetőségek – beleértve az állat tulajdonosának anyagi áldozatkészségét is – alapján határozza meg.
7. Amennyiben az állat egészségi állapotával kapcsolatban az állatorvosban kétségek merülnek fel, köteles további ill. kiegészítő vizsgálatokat javasolni az állat gazdája számára.
8. Az állatorvos csak olyat állíthat a betegével vagy annak betegségével kapcsolatban, amely állítás valóságáról meg van győződve, ill. amit biztosan tud.
9. Az állatorvos tévedése a vizsgálat során nem zárható ki. Tévedhet lelet észlelésénél, értékelésénél, kórisme felállításánál is. Mivel általában a vizsgálatok minőségével egyenesen arányos a kórisme, a kezelési javaslat és a kórjóslat pontossága, ezért az ügyfél figyelmét fel kell hívnia az ilyen természetű bizonytalanságra.
10. Az állatorvos a vizsgálat során minden esetben köteles az érzékszerveivel tájékozódó vizsgálatot végezni:

10.1. Megtekintéssel az állatról véleményt alkotni, annak megjelenése (testalkat, testtartás, mozgás, légzés, testfelszín, testnyílások, stb.) alapján.

10.2. Hallással (egyes légzőszervi és keringési betegségek tünetei, fájdalom hangjelei, stb.) és szaglással (gennykeltő baktériumok vagy egyes élősködők okozta fertőzések, bizonyos emésztőszervi és vesebetegségek, stb.) is megvizsgálni az állatot.

10.3. Különleges (különösen kedvezőtlen) körülmények kivételével tapintással is mindig megvizsgálni az állatot, keresve a testfelszín, a testüregek, mozgás- és egyéb szervek esetleges kóros elváltozásait.

11. A vizsgálatok egy vagy több lehetséges kórismét eredményeznek. Első esetben kezelési, második esetben további vizsgálati javaslatot közöl az állatorvos az ügyféllel, és kettőjük megbeszélésének eredményeképpen – de a vonatkozó jogszabályok előírásainak megfelelően - folytatódik az állatorvosi szolgáltatás.

12. Az állatorvos köteles rögzíteni a munkanaplójában a vizsgálati leletet, és az erre alapozott kórismét. Az egészséges szervezetre vonatkozó, ill. az állatorvos véleménye szerint jelentéktelen vagy nem lényeges kóros eltérések feljegyzése elhagyható.

Budapest, 2004. december 15.

utolsó módosítása: 2012. február 29.-én